

Adio

Vasile Alecsandri

De-aş trăi cât lumea-ntreagă,
Gândul meu la tine, dragă,
Vecinic, vecinic va zbura,
Ş-orice e mai sfânt în mine,
Dulce înger! pentru tine,
Pentru tine-1 voi păstra.

Cea mai blândă-a mea gândire,
Cea mai gingaşă simţire,
Cel mai falnic dor al meu
Ţie numai, numai ţie
Le închin pentru vecie
Ca la însuşi Dumnezeu!

Tu, fiinţă de slăvire!
C-un cuvânt, cu o zâmbire,
Cu un dulce sărutat!
Mi-ai dat suflet, mi-ai dat viaţă,
Şi a raiului dulceaţă
Tu în sânu-mi ai vărsat!

Tu mi-ai dat cu-a ta iubire
Acea naltă fericire,
Acel simt dumnezeiesc
Ce puternic ne supune
Şi ne-naltă de ne pune
Sus, pe tronul îngeresc!

Tu, Eleno!... dar, vai mie!
Într-o noapte de urgie
Cerul crud ne-a despărţit!
Tu te-ai dus, te-ai dus, iubită...
Fericirea-mi nesfârşită
Într-o clipă s-a sfârşit!

Aşa-i soarta! aşa-n lume
Tot ce poartă-un dulce nume,
Tot ce-i falnic şi frumos
Curând trece, curând moare,
Ca un cântec, ca o floare,
Ca un fulger luminos!

Steaua vine, steaua piere!

Astfel dulcea-mi mângâiere
A pierit de pe pământ;
A pierit, s-a dus cu tine
În locașul de lumine...
Și eu plâng pe-al tău mormânt!

Singur, singur cu-a mea jale,
Rătăcit pe-a vieții cale,
Ca un orb nenorocit,
Viața-mi scade, jalea-mi crește,
Ș-al meu dor în veci s-oprește
Pe mormântul tău iubit!

Adio! pe-aceste maluri
De-ale Bosforului valuri
Îngânate lin, ușor,
Te las, înger de iubire!
Cu a vieții-mi fericire,
Cu-al meu suflet plin de dor!